พระอิติปิโสรัตนมาลา ๑๐๘

บทสวดบูชาคุณพระรัตนตรัย

บทสวดบูชาพระไตรรัตนคุณ ๑๐๘ คาถา บทสวดพาหุง - มหาการุณิโก
และคาถาชินบัญชร บทแผ่เมตตา บทสวดแผ่ส่วนกุศล และคำกรวดน้ำ

พระอิติปิโสรัตนมาลา ๑๐๘

พระอิติปิโสรัตนมาลา
๑๐๘

บทสวดบูชาคุณพระรัตนตรัย
บทสวดบูชาพระไตรรัตนคุณ ๑๐๘ คาถา
บทสวดพาหุง-มหาการุณิโก และพระคาถาชินบัญชร
บทแผ่เมตตา บทสวดแผ่ส่วนกุศล และคำกรวดน้ำ

การพิมพ์หนังสือธรรมเป็นอนุสรณ์และที่ระลึก นอกจากเป็นการจัดทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ที่คงอยู่ยืนนานแล้ว ยังเป็นการบำเพ็ญธรรมทาน คือการให้ธรรมะที่พระพุทธเจ้าตรัสสรรเสริญว่าเป็นทานอันยอดเยี่ยมอีกด้วย ผู้ปฏิบัติเช่นนี้จึงได้ชื่อว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ธรรม อันจะอำนวยประโยชน์สุขที่แท้จริงแก่ประชาชนตราบนานเท่านาน

ท่านที่ประสงค์จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทานในงานพิธี โปรดติดต่อที่...

ธรรมสภา ๑/๔-๕ ถ.บรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
โทรศัพท์ ๐๒-๔๔๑๑๕๘๘,๐๘๙-๒๑๐๕๑๓๓,๐๙๑-๘๘๓๗๑๑๗

คำนำ

การสาธยายมนต์เป็นประจำ นับได้ว่าเป็นการบำเพ็ญศีล สมาธิ ปัญญา อย่างเป็นระเบียบ ผู้ที่สาธยายมนต์เป็นประจำ นับว่าได้เข้าถึงพระรัตนตรัยอยู่เป็นประจำ อันได้ชื่อว่าเป็นพุทธบริษัท คือผู้ใกล้ชิดพระพุทธเจ้าอย่างแท้จริง

พระอิติปิโสรัตนมาลา ๑๐๘ เล่มนี้ ได้นำบทสวดบูชาและสรรเสริญคุณพระรัตนตรัยมาเป็นบทเริ่มต้น ต่อด้วยพระอิติปิโสรัตนมาลา ๑๐๘ ซึ่งพระโบราณาจารย์แต่งขึ้นไว้ในสมัยกรุงศรีอยุธยา และพระคาถาชินบัญชร พร้อมด้วยคาถาพาหุง-มหาการุณิโก ซึ่งนับถือกันว่าเป็นยอดของมนต์ศักดิ์สิทธิ์และมีอานุภาพอย่างยิ่ง ว่าผู้สาธยายมนต์เหล่านี้เป็นประจำทุกวัน จะเป็นผู้มีสติ สมาธิ และปัญญาที่ดี อันจะนำให้ประสบกับความโชคดีมีชัย ปราศจากภัยอันตรายทั้งหลายทั้งปวง บันดาลให้ผู้สาธยายมนต์เป็นประจำ เจริญ ด้วยลาภ ยศ สุข สรรเสริญ อันจะทำให้ชีวิตได้พบกับความเจริญก้าวหน้าและเป็นสิริมงคลต่อผู้สาธยายมนต์นี้เป็นประจำตราบนิรันดร

ด้วยความสุจริต หวังดี

ธรรมสภาปรารถนาให้โลกพบกับความสงบสุข

สารบัญ

บทสวด
บูชาคุณพระรัตนตรัย

พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

บทบูชาคุณพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์
ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง

พุทธัง ภะคะวันตัง อภิวาเทมิ,

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า
ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน *(กราบ)*

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
ตรัสไว้ดีแล้ว

ธัมมัง นะมัสสามิ,

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม *(กราบ)*

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า
ปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. *(กราบ)*

บทนมัสการพระพุทธเจ้า

(หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต
ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,
ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,
อะระหะโต, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทธัสสะ. ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,
ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,
อะระหะโต, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทธัสสะ. ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,
ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น,
อะระหะโต, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทธัสสะ. ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

(กราบ ๓ ครั้ง)

ไตรสรณาคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรมเจ้าเป็นสรณะ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์เจ้าเป็นสรณะ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สอง

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สอง

ข้าพเจ้าขอถือเอาธรรมเจ้าเป็นสรณะ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สอง

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์เจ้าเป็นสรณะ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สาม

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สาม

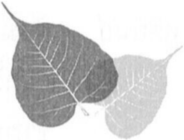
ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรมเจ้าเป็นสรณะ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

แม้ครั้งที่สาม

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์เจ้าเป็นสรณะ

(กราบ)

บทสรรเสริญคุณพระรัตนตรัย

อิติปิ โส ภะคะวา,

เพราะเหตุอย่างนี้ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ,

เป็นผู้ตรัสรู้ได้ด้วยพระองค์เองโดยชอบ,

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ

สุคะโต, เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู, เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,

เป็นผู้ที่สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้
อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมะนุสสานัง,

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ, เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภะคะวาติ. เป็นผู้มีความจำเริญสั่งสอนสัตว์ ดังนี้.

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก,

เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง,

อะกาลิโก,

เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่า

ท่านจงมาดูเถิด,

โอปะนะยิโก,

เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหี ติ.

เป็นสิ่งที่ผู้รู้พึงรู้ได้เฉพาะตน ดังนี้

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด

ปฏิบัติดีแล้ว,

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด

ปฏิบัติตรงแล้ว,

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยะทิทัง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ,

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ,

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,

อาหุเนยโย, เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,

ปาหุเนยโย, เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,

ทักขิเณยโย, เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,

อัญชะลิกะระณีโย, เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสา ติ.

เป็นเนื้อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้.

สมเด็จพระพุฒาจารย์ โต พรหมรังสี
วัดระฆังโฆสิตาราม ธนบุรี

พระอิติปิโสรัตนมาลา

๑๐๘

บทสวดบูชาพระไตรรัตนคุณ

พระอิติปิโสรัตนมาลา ๑๐๘

หรือพระไตรรัตนคุร ๑๐๘ นี้

เป็นพระคาถาพรรณนาคุณของพระรัตนตรัย

..คื อ...

คุณของพระพุทธเจ้า จำนวน ๕๖ พระคาถา

คุณของพระธรรมเจ้า จำนวน ๓๘ พระคาถา

คุณของพระสังฆเจ้า จำนวน ๑๔ พระคาถา

เข้าใจกันว่า

พระโบราณจารย์แต่งขึ้นไว้ตั้งแต่

สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีของไทยเรา

บรรดาเกจิอาจารย์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

นับถือว่าเป็นยอดพระคาถาศักดิ์สิทธิ์ยิ่ง

พระอิติปิโสรัตนมาลา
๑๐๘

อิติปิ โส ภะคะวา
อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ
สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

พระพุทธคุณ ๕๖ พระคาถา

อิติปิ โส ภะคะวา

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ

สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

พระคาถาที่ ๑ : อิ

๑. อิฏโฐ สัพพัญญุตัญญานัง
อิจฉันโต อาสะวักขะยัง
อิฏฐัง ธัมมัง อะนุปปัตโต
อิทธิมันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงปรารถนาพระสัพพัญญุตญาณ
ทรงปรารถนาธรรมที่สิ้นอาสวะ
ก็ได้ทรงบรรลุธรรมที่ทรงปรารถนาแล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้ทรงมีความสำเร็จพระองค์นั้น

<u>อานิสงส์</u> จงหมั่นภาวนา ป้องกันศัสตรา ห่อนต้องอินทรีย์ ทำให้แคล้วคลาด พิราศไพรี สิริย่อมมีแก่ผู้ภาวนา

พระคาถาที่ ๒ : ติ

๒. ติณโณ โย วัฏฏะทุกขัมหา
ติณณัง โลกานะมุตตะโม
ติสโส ภูมิ อะติกันโต
ติณณะโอฆัง นะมามิหัง.

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงข้ามพ้นจากทุกข์ในวัฏฏะแล้ว
เป็นผู้ทรงพระคุณสูงสุดแห่งไตรโลก
ทรงล่วงไตรภูมิเสียแล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้ข้ามโอฆะแล้วพระองค์นั้น

<u>อานิสงส์</u> ถึงบทนี้ไซร้ หมั่นภาวนาไว้ กันภัยนานา ภูตผีปีศาจ มิอาจเข้ามา ทั้งปอบทั้งห่า ไม่มาหลอกหลอน

พระคาถาที่ ๓ : ปิ

๓. ปิโย เทวะมะนุสสานัง

ปิโย พรัหมานะมุตตะโม

ปิโย นาคะสุปัณณานัง

ปิณินทะริยัง นะมามิหัง.

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด

เป็นที่รักของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

เป็นที่รักสูงสุดของพรหมทั้งหลาย

เป็นที่รักของสรรพสัตว์ทั้งหลาย

มีนาคและครุฑ เป็นต้น

ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า

ผู้มีพระอินทรีย์อิ่มพระองค์นั้น

อานิสงส์ ภาวนานึก สติตรองตรึก อย่าทำใจร้อน สารพัด เมตตา อย่าได้อาวรณ์ ครูแต่เก่าก่อน เคยได้ใช้มา เสกหมาก รับประทาน แป้งหอมตระการ น้ำมันหอมอีกหนา เสกแล้ว ประพรม ให้ทั่วกายา เป็นที่เสน่หา แก่ชนทั้งหลาย

พระคาถาที่ ๔ : โส

๔. โสกา วิรัตตะจิตโต โย
โสภะมาโน สะเทวะเก
โสกัปปัตเต ปะโมเทนโต
โสภะวัณณัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
มีพระจิตคลายจากความโศกแล้ว
เป็นผู้งดงามในโลกนี้กับทั้งเทวโลก
ทรงยังสัตว์ทั้งหลายผู้เศร้าโศก
ให้หายโศก และกลับบันเทิงอยู่
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้มีพระฉวีวรรณงามพระองค์นั้น

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาทุกวัน ตามกำลังวัน ป้องกันอันตราย ทุกข์ภัยพิบัติ สารพัดเหล่าร้าย ศัตรูทั้งหลาย แคล้วคลาดห่างไกล

พระคาถาที่ ๕ : ภะ

๕. ภะชิตา เยนะ สัทธัมมา
ภัคคะปาเปนะ ตาทินา
ภะยะสัตเต ปะหาเสนโต
ภะยะสันตัง นะมามิหัง

พระสัทธรรมทั้งหลาย
อันพระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ผู้มีบาปอันหักทำลายแล้ว มีพระหฤทัยคงที่
ทรงแจงแล้วพระองค์ใด
ทรงยังสัตว์ผู้กลัวภัยให้หายกลัว
และกลับร่าเริงอยู่
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้มีภัยอันระงับแล้วพระองค์นั้น

อานิสงส์ จงภาวนา กันโรคโรคา ไข้เจ็บทั้งหลาย ศัตรูมุ่งมาด มิอาจทำได้ พินาศยับไป ด้วยพระคาถานี้

พระคาถาที่ ๖ : คะ

๖. คะมิโต เยนะ สัทธัมโม
คะมาปิโต สะเทวะกัง
คัจฉะมาโน สิวัง ธัมมัง
คะตะธัมมัง นะมามิหัง

พระสัทธรรมอันพระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงบรรลุแล้ว
ทรงยังมนุษย์กับทั้งเทวดาให้บรรลุด้วย
ทรงบรรลุถึงพระนิพพานอันควรยินดี
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้มีธรรมอันบรรลุแล้วพระองค์นั้น

<u>อานิสงส์</u> ถ้าหมั่นภาวนา โรคภัยโรคา ไม่มาย่ำยี จะค่อยบรรเทา หากโรคเก่ามี มิช้ากายี สิ้นทุกข์สุขา

พระคาถาที่ ๗ : วา

๗. วานา นิกขะมิ โย ตัณหา
วาจัง ภาสะติ อุตตะมัง
วานะนิพพาปะนัตถายะ
วายะมันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงออกจากเครื่องร้อยรัดคือตัณหาแล้ว
ทรงกล่าวพระวาจาอันเลิศไว้
เพื่อประโยชน์แก่การดับไฟคือวานะ
(เครื่องร้อยรัด)
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้ทรงมีความเพียรพยายามพระองค์นั้น

<u>อานิสงส์</u> บทนี้ดีล้ำ ภาวนาซ้ำ ๆ ป้องกันศัตรู เหล่าโจร อาธรรม์ พากันหนีอู้ ไม่คิดต่อสู้ ออกได้หายไป

พระคาถาที่ ๘ : อะ

๘. อะนัสสาสะกะสัตตานัง
อัสสาสัง เทติ โย ชิโน
อะนันตะคุณะสัมปันโน
อันตะคามิง นะมามิหัง

พระชินเจ้าพระองค์ใด
โปรดประทานความอุ่นใจแก่สัตว์ทั้งหลาย
ผู้ไม่มีความอุ่นใจ
พระองค์เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยพระคุณ
หาที่สุดมิได้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระชินเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงบรรลุถึงที่สุดแห่งความทุกข์

<u>อานิสงส์</u> ให้หมั่นภาวนา กันเสือช้างม้า ทำร้ายรบกวน เป็นมหาจังงัง สิ้นทั้งขบวน จระเข้ประมวล สัตว์ร้ายนานา

พระคาถาที่ ๙ : ระ

๙. ระโต นิพพานะสัมปัตเต
ระโต โย สัตตะโมจะเน
รัมมาเปติธะ สัตเต โย
ระณะจัตตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงยินดีแล้วในพระนิพพานสมบัติพระองค์ใด
ทรงยินดีแล้ว
ในอันปลดเปลื้องสัตว์ออกจากทุกข์
พระองค์ใดทรงยังสัตว์ทั้งหลายในโลกนี้ให้ยินดี
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้สละข้าศึกคือกิเลสออกเสียได้

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาไว้ คุณคนคุณไสย สารพัดพาลา ใช้ป้องกันได้ มิให้เข้ามา ถูกต้องกายา พินาศสูญไป

พระคาถาที่ ๑๐ : หัง

๑๐. หัญญะติ ปาปะเก ธัมเม
หังสาเปติ ปะรัง ชะนัง
หังสะมานัง มะหาวีรัง
หันตะปาปัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงกำจัดธรรมทั้งหลาย อันเป็นบาปเสียได้
ยังชนอื่นให้ร่าเริงในธรรมอันเป็นกุศล
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้มีพระหฤทัยร่าเริงกล้าหาญยิ่งใหญ่
กำจัดบาปได้

<u>อานิสงส์</u> ให้ภาวนา ในเมื่อเวลา เข้าสู่สงคราม ข้าศึกศัตรู ใจหู่ครั่นคร้าม ไม่คิดพยายาม ทำร้ายเราแล

พระคาถาที่ ๑๑ : สัม

๑๑. สังขะตาสังขะเต ธัมเม
สัมมาเทเสสิ ปาณินัง
สังสารัง สังวิฆาเฏติ
สัมพุทธันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงแสดงธรรมทั้งที่เป็นสังขตะ
และทั้งที่เป็นอสังขตะ
แก่สัตว์ทั้งหลายโดยถูกต้อง
ทรงพิฆาตสังสารวัฏเสียได้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาตรึก ช่างดีพิลึก ท่านให้รำพัน เมื่อจะเข้าสู่ เหล่าศัตรูสรรพ์ หมดสิ้นด้วยกัน พ่ายแพ้ฤทธิ์

พระคาถาที่ ๑๒ : มา

๑๒. มาตาวะ ปาลิโต สัตเต
มานะถัทเธ ปะมัททิโต
มานิโต เทวะสังเฆหิ
มานะฆาฏัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงถนอมสัตว์ทั้งหลาย
ดังบิดามารดาถนอมบุตร
พระองค์ใดทรงกำราบเสียได้
ซึ่งคนกระด้างเย่อหยิ่ง
พระองค์ใดอันหมู่เทวดานับถือแล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้กำจัดมานะได้

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาไว้ ถ้าหมั่นเสกไซร้ ทุกวันยิ่งดี แก้คน ใจแข็ง มานะแรงมี ใจอ่อนทันที ไม่มีเย่อหยิ่ง

พระคาถาที่ ๑๓ : สัม

๑๓. สัญจะยัง ปาระมี สัมมา
สัญจิตวา สุขะมัตตะโน
สังขารานัง ขะยัง ทิสวา
สันตะคามิง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงสั่งสมพระบารมีทั้งหลายมาโดยชอบ
ทรงก่อสร้างความสุขแก่พระองค์ขึ้นได้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงเห็นความเสื่อมสิ้น
แห่งสังขารทั้งหลาย
และได้บรรลุถึงธรรมอันระงับ

อานิสงส์ สำหรับบทนี้ ตำรับกล่าวชี้ ว่าดีจริงจริง สำหรับเสกยา ปัญญาดียิ่ง สุดจะหาสิ่ง ใดมาเปรียบปราน

พระคาถาที่ ๑๔ : พุท

๑๔. พุชฌิตฺวา จะตุสัจจานิ
พุชฌาเปติ มะหาชะนัง
พุชฌาเปนตัง สิวัง มัคคัง
พุทธะเสฏฐัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ตรัสรู้สัจจะทั้ง ๔ แล้ว
ทรงยังมหาชนให้รู้ด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้ประเสริฐพระองค์นั้น
ผู้ทรงช่วยสัตว์ให้รู้ทางพระนิพพาน

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาไป เสนียดจัญไร มิได้พ้องพาน อุปสรรค ใดใด ก็ไม่คะคาน แสนจะสำราญ ให้หมั่นภาวนา

พระคาถาที่ ๑๕ : โธ

๑๕. โธติ ราเค จะ โทเส จะ
โธติ โมเห จะ ปาณินัง
โธตะเกละสัง มะหาปัญญัง
โธตาสะวัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าองค์ใด
ทรงล้างเสียซึ่งราคะและโทสะ
ทรงล้างเสียซึ่งโมหะของสัตว์ทั้งหลาย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้มีบุญมาก มีกิเลสอาสวะอันล้างแล้ว

อานิสงส์ ภาวนาไว้ กันเสือช้างได้ ทั้งสุนัขหนา ใช้ป้องกันภัย สัตว์ร้ายนานา ไม่อาจเข้ามา ย่ำยีบีฑา

พระคาถาที่ ๑๖ : วิช

๑๖. วิเวเจติ อะสัทธัมมา
วิจิตฺวา ธัมมะเทสะนัง
วิเวเก ฐิตจิตโต โย
วิฑิตันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงยังสัตว์ให้เลิกร้างห่างไกล
จากอสัทธรรม
ทรงก่อการแสดงธรรมขึ้น
เป็นผู้มีพระจิตตั้งอยู่ในวิเวก
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้เป็นนักปราชญ์

<u>อานิสงส์</u> สำหรับบทนี้ คุณย่อมมี อดิเรกนานา กันพวกศัตรู เหล่าหมู่พาลา ไม่อาจเข้ามา หลบหน้าหนีไป

พระคาถาที่ ๑๗ : ชา

๑๗. ชาติธัมโม ชะราธัมโม
ชาติอันโต ปะกาสิโต
ชาติเสฏฐเฐนะ พุทเธนะ
ชาติมุตตัง นะมามิหัง

ชาติธรรม ชราธรรม
ธรรมอันเป็นที่สุดแห่งชาติ
คือมรณธรรม
พระพุทธเจ้าผู้มีพระชาติอันประเสริฐ
ทรงประกาศแล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระองค์
ผู้ทรงพ้นจากชาติแล้ว

<u>อานิสงส์</u> ภาวนากัน คุณไสยอนันต์ ทำมามิได้ จงหมั่นภาวนา อย่าได้สงสัย อาจารย์กล่าวไว้ ดังได้อ้างมา

พระคาถาที่ ๑๘ : จะ

๑๘. จะเยติ ปุญญะสัมภาเร
จะเยติ สุขะสัมปะทัง
จะชันตัง ปาปะกัมมานิ
จะชาเปนตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงก่อสร้างพระบุญสมภารมา
จึงสั่งสมพระสุขสมบัติขึ้นได้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงละทิ้งเอง
และยังสัตว์ทั้งหลายให้ละทิ้งด้วย
ซึ่งบาปกรรมทั้งหลาย

<u>อานิสงส์</u> บทนี้ดีล้น เสกทำน้ำมนต์ รดเกล้ากายา เสกมะกรูดส้มป่อย ถ้อยความมีมา ใช้สระเกศา ถ้อยความสูญไป

พระคาถาที่ ๑๙ : ระ

๑๙. ระมิตัง เยนะ นิพพานัง
รักขิตา โลกะสัมปะทา
ระชะโทสาทิเกละเสหิ
ระหิตันตัง นะมามิหัง

พระนิพพาน
อันพระพุทธเจ้าพระองค์ใดทรงยินดีแล้ว
ความดีสำหรับโลก
อันพระพุทธเจ้าพระองค์ใด ทรงรักษาไว้แล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ละเว้นจากกิเลสทั้งหลาย
มีความรักความชังเป็นต้นเสียได้แล้ว

<u>อานิสงส์</u> ภาวนากัน ศัตรูอาธรรม์ สรรโพยภัย กันได้หลายอย่าง ทั้งเสนียดจัญไร ภาวนาไว้ อย่าได้กังขา

พระคาถาที่ ๒๐ : ณะ

๒๐. นะมิโตเยวะ พรัหเมหิ
นะระเทเวหิ สัพพะทา
นะทันโต สีหะนาทัง โย
นะทันตัง ตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
อันพรหมและเทวดามนุษย์ทั้งหลาย
นอบน้อมอยู่ทุกเมื่อ
พระองค์ใดทรงบันลือสีหนาท
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงบันลือสีหนาทอยู่

อานิสงส์ บทนี้เป็นเอก มีคุณเอนก สุดจะพรรณนา ระงับดับโศก กันโรคผีห่า อันจะมาคร่า ชนมายุไป

พระคาถาที่ ๒๑ : สัม

๒๑. สังขาเร ติวิเธ โลเก
สัญชานาติ อะนิจจะโต
สัมมา นิพพานะสัมปัตติ
สัมปันโน ตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงกำหนดรู้สังขารทั้งหลายในสามโลก
โดยความเป็นของไม่เที่ยง
ทรงถึงพร้อมด้วย
พระนิพพานสมบัติโดยชอบ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น

<u>อานิสงส์</u> สำหรับบทนี้ ท่านอาจารย์ชี้ แนะนำกล่าวไว้ ใช้เป็นเสน่ห์ สมคะเนดังใจ อย่าได้สงสัย ดียิ่งนักหนา

พระคาถาที่ ๒๒ : ปัน

๒๒. ปะกะโต โพธิสัมภาเร
ปะสัฏโฐ โย สะเทวะเก
ปัญญายะ อะสะโม โหติ
ปะสันนัง ตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงก่อสร้างโพธิสมภารมา
จึงได้เป็นผู้ประเสริฐสุด
ในหมู่มนุษย์กับเทวดา
หาผู้เสมอมิได้ด้วยพระปัญญาคุณ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ผ่องใส

<u>อานิสงส์</u> บทนี้สามารถ กันภูตปีศาจ ไม่อาจเข้ามา หลอกหลอนเราได้ ท่านใช้ภาวนา จงได้อุตส่าห์ ท่องให้ขึ้นใจ

พระคาถาที่ ๒๓ : โน

๒๓. โน เทติ นิระยัง คันตัง
โน จะ ปาปัง อะการะยิ
โน สะโม อัตถิ ปัญญายะ
โนนะธัมมัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงป้องกันสัตว์ไว้มิให้ไปนรก
และมิให้ทำบาป
ผู้เสมอพระองค์ด้วยปัญญาหามีไม่
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้หาความบกพร่องมิได้

<u>อานิสงส์</u> บทนี้ภาวนา ป้องกันฟ้าผ่า และช้างม้าร้าย มีจิตจำนง ประสงค์สิ่งใด ลงของก็ได้ ใช้ตามปรารถนา

พระคาถาที่ ๒๔ : สุ

๒๔. สุนทะโร วะระรูเปนะ
สุสะโร ธัมมะภาสะเน
สุทุทะสัง ทิสาเปติ
สุคะตันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด มีพระรูปงาม
ทรงแสดงธรรมเล่า ก็มีพระเสียงดี
โปรดเวไนยชนให้เห็นธรรมอันเห็นได้ยาก
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้เสด็จไปดีแล้ว

อานิสงส์ ภาวนากัน คุณว่านยาอัน เขากระทำมา กับทั้งอาวุธและเครื่องศัสตรา แม้ถูกกายา ก็มิเป็นไร อนึ่งถ้าแม้นว่ามีความปรารถนา บังคับเขาให้อยู่ในโอวาท อนุศาสน์ไรไร ภาวนาเรื่อยไป เขาจะเกรงกลัว

พระคาถาที่ ๒๕ : คะ

๒๕. คัจฉันโต โลกิยา ธัมมัง
คัจฉันโต อะมะตัง ปะทัง
คะโต โส สัตตะโมเจตัง
คะตัญญาณัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
เสด็จไปเสียจากโลกียธรรม
ถึงโลกุตตรธรรมอันเป็นอมตบท
พระองค์เสด็จไปไหนๆ
ก็เพื่อทรงปลดเปลื้องสัตว์จากทุกข์
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้บรรลุพระสัพพัญญุตญาณแล้ว

<u>อานิสงส์</u> ใช้ทำน้ำมนต์ บริกรรมพร่ำบ่น อย่าได้เมามัว ประพรมสินค้า จงอย่ายิ้มหัว กำไรเกินตัว อย่ากลัวขาดทุน

พระคาถาที่ ๒๖ : โต

๒๖. โตเสนโต วะระธัมเมนะ
โตสัฏฐาเน สิเว วะเร
โตสัง อะกาสิ ชันตูนัง
โตละจิตตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงโปรดสัตว์ให้แช่มชื่นด้วยพระธรรม
ทรงก่อความยินดีในพระนิพพาน
อันเป็นฐานที่ควรยินดี
ให้เกิดมีแก่สัตว์ทั้งหลาย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้มีพระจิตเที่ยงตรง

อานิสงส์ ภาวนาเสก มีคุณอย่างเอก เข้าหาเจ้าขุน มูลนาย พระยา เมตตาอุดหนุน โปรดปรานการุณ เพราะคุณคาถา

พระคาถาที่ ๒๗ : โล

๒๗. โลเภ ชะหะติ สัมพุทโธ
โลกะเสฏโฐ คุณากะโร
โลเภ สัตโต ชะหาเปหิ
โลภะสันตัง นะมามิหัง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ใด
เป็นอาภรณ์แห่งคุณความดี
ประเสริฐสุดในโลก
ทรงละโลภะเสียได้
ทรงยังสัตว์ทั้งหลายให้ละโลภะด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พระองค์นั้น ผู้มีโลภะอันระงับแล้ว

อานิสงส์ ภาวนาเป่า ศัตรูทุกเหล่า แม้กริ้วโกรธา แต่พอได้เห็น เอ็นดูเมตตา ปรานีนักหนา ดุจญาติของตน

พระคาถาที่ ๒๘ : กะ

๒๘. กันโต โย สัพพะสัตตานัง
กัตวา ทุกขักขะยัง ชิโน
กะเถนโต มะธุรัง ธัมมัง
กะถาสัณหัง นะมามิหัง

พระชินเจ้าพระองค์ใด
เป็นผู้อันสัตว์ทั้งหลายรักใคร่
ทรงแสดงธรรมไพเราะ
ทำความสิ้นทุกข์แก่สรรพสัตว์
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระชินเจ้าพระองค์นั้น
ผู้มีพระวาจาละเอียดสุขุม

อานิสงส์ เอาข้าวสารมา แล้วภาวนา เสกให้หลายหน เสร็จแล้วซัดไป ไล่ผีบัดดล หนีไปไกลพ้น ไม่มาราวี

พระคาถาที่ ๒๙ : วิ

๒๙. วินะยัง โส ปะกาเสติ
วิทธังเสตวา ตะโย ภะเว
วิเสสัญญาณะสัมปันโน
วิปปะสันนัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงประกาศพระวินัย
ทรงทำลายไตรภพเสียแล้ว
ทรงถึงพร้อมด้วยพระญาณอันวิเศษ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ใสสะอาดบริสุทธิ์

<u>อานิสงส์</u> เสกขมิ้นและว่าน เสกข้าวรับประทาน อยู่คงอย่างดี อีกอย่างหนึ่งไซร้ ใช้ไล่ขับผี ภูตพรายไม่มี สิงสู่กายา

พระคาถาที่ ๓๐ : ทู

๓๐. ทูเส สัตเต ปะหาเสนโต
ทูรัฏฐาเน ปะกาเสติ
ทูรัง นิพพานะมาคัมมะ
ทูสะหันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ยังสัตว์ผู้โกรธเคืองประทุษร้าย
ให้ร่าเริงหายโกรธด้วยธรรม
พระองค์ใดมีพระเกียรติคุณปรากฏไปไกล
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ลุถึงแดนไกลคือพระนิพพาน
แล้วกำจัดความร้ายได้

อานิสงส์ ภาวนาบทนี้ เมตตาปรานี ไม่มีโทสา หญิงชายทั้งหลาย รักใคร่หนักหนา ห่างภัยนานา สิ้นทุกข์สุขใจ

พระคาถาที่ ๓๑ : อะ

๓๑. อันตัง ชาติชะราทีนัง
อะกาสิ ทีปะทุตตะโม
อะเนกุสสาหะจิตเตนะ
อัสสาเสนตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าผู้ทรงพระคุณสูงสุด
ในหมู่มนุษย์พระองค์ใด
ได้ทรงทำที่สุดแห่งทุกข์
มีชาติและชราเป็นต้นแล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้โปรดสัตว์ให้อุ่นใจ
ด้วยน้ำพระหฤทัยอุตสาหะเป็นอันมาก

<u>อานิสงส์</u> จงหมั่นตรองตรึก มั่นพินิจนึก ภาวนาไป ศัตรูเห็นหน้า เมตตารักใคร่ ภาวนาไว้ เป็นศุภมงคล

พระคาถาที่ ๓๒ : นุต

๓๒. นุเทติ ราคะจิตตานิ
นุทาเปติ ปะรัง ชะนัง
นุนะ อัตถัง มะนุสสานัง
นุสาสันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงบรรเทาเสียได้ซึ่งราคะจริต
ทรงยังคนอื่นให้บรรเทาด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงพร่ำสอนธรรม
อันเป็นประโยชน์แน่แท้
แก่มนุษย์ทั้งหลาย

<u>อานิสงส์</u> บทนี้ดีเหลือ ให้ใช้ในเมื่อ ถึงคราวอับจน ป้องกันผู้ร้าย โรคภัยเบียดตน พินาศปี้ป่น ไม่ทนรบกวน

พระคาถาที่ ๓๓ : ตะ

๓๓. ตะโนติ กุสะลัง กัมมัง
ตะโนติ ธัมมะเทสะนัง
ตัณหายะ วิจะรันตานัง
ตัณหาฆาฏัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงเผยแผ่ธรรมอันเป็นกุศล
ทรงขยายการแสดงธรรม
ให้กว้างขวางออกไป
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงช่วยกำจัดตัณหาของสัตว์ทั้งหลาย
ผู้พล่านอยู่ด้วยความอยากต่างๆ

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาเสก ปลุกตัวและเลข ว่านยาทั้งมวล อนึ่ง ใช้เสก เครื่องคาดก็ควร เมื่อรณศึกล้วน เป็นสิริมงคล

พระคาถาที่ ๓๔ : โร

๓๔. โรเสนเต เนวะ โกเปติ
โรเสเหวะ นะ กุชฌะติ
โรคานัง ราคะอาทีนัง
โรคะหันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ไม่ทรงโกรธผู้ที่โกรธเอา
ไม่ทรงพลอยโกรธไปกับพวกคนโกรธ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงกำจัดโรคแห่งโรคทั้งหลาย
มีราคะเป็นอาทิเสียได้

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาใช้ ในยามครรไล จากด้าวถิ่นตน ทั้งใช้ปลุกเสก ซึ่งเครื่องคงทน อย่าได้ฉงน แก้กันสรรพภัย

พระคาถาที่ ๓๕ : ปุ

๓๕. ปุณันตัง อัตตะโน ปาปัง
ปุเรนตัง ทะสะปาระมี
ปุญญะวันตัสสะ ราชัสสะ
ปุตตะภูตัง นะมามิหัง

ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้ทรงขจัดบาปของพระองค์
ผู้ทรงบำเพ็ญพระบารมี ๑๐
ผู้เป็นพระโอรสของพระราชาผู้มีบุญ

อานิสงส์ บทนี้ศักดิ์สิทธิ์ ภาวนากันพิษ สัตว์ร้ายทั้งหลาย ตะขาบ แมลงป่อง หากต้องเหล็กใน จงภาวนาไป พิษห่าง บางเบา

พระคาถาที่ ๓๖ : ริ

๓๖. ริปุราคาทิภูตัง วะ
ริทธิยา ปะฏิหัญญะติ
ริตตัง กัมมัง กาเรตา
ริยะวังสัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงกำจัดเสียได้ซึ่งสิ่งอันเป็นข้าศึก
มีราคะเป็นต้น ด้วยพระบุญฤทธิ์
ไม่ทรงยังสัตว์ให้ทำกรรมที่เปล่าประโยชน์
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้เป็นวงศ์อริยะ

<u>อานิสงส์</u> บทนี้ภาวนา รุ่งเรืองเดชา อำนาจแก่เรา ทั้งหญิงและชาย พอได้เห็นเข้า ครั่นคร้ามไม่เบา เมื่อเข้าสมาคม

พระคาถาที่ ๓๗ : สะ

๓๗. สัมปันโน วะระสีเลนะ
สะมาธิปะวะโร ชิโน
สะยัมภูญาณะสัมปันโน
สัณหะวาจัง นะมามิหัง

พระชินเจ้าพระองค์ใด
ทรงถึงพร้อมด้วยศีล
มีพระสมาธิอันประเสริฐ
ประกอบด้วยพระสยัมภูญาณ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระชินเจ้าพระองค์นั้น
ผู้มีพระวาจาละเอียดอ่อน

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาทุกวัน หมู่เทพเทวัญ ชวนกันระดม พิทักษ์รักษา โดยเจตนารมณ์ มิให้ระทม เดือดเนื้อร้อนใจ

พระคาถาที่ ๓๘ : ทัม

๓๘. ทันโต โย สะกะจิตตานิ
ทะมิตวา สะเทวะกัง
ทะทันโต อะมะตัง เขมัง
ทันตินะทะริยัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงฝึกจิตของพระองค์แล้ว
ทรงฝึกมนุษย์กับทั้งเทวดาด้วย
โปรดประทานอมตธรรมอันเกษม
แก่เขาทั้งหลาย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้มีพระอินทรีย์อันฝึกได้ที่แล้ว

<u>อานิสงส์</u> บทนี้ภาวนา สำหรับเสกผ้า โพกเศียรครรไล เจริญราศี สวัสดีมีชัย เสกเจ็ดทีไซร้ แปลงรูปบัดดล

พระคาถาที่ ๓๙ : มะ

๓๙. มะหุสสาเหนะ สัมพุทโธ
มะหันตัง ญาณะคามะมิ
มะหิตัง นะระเทเวหิ
มะโนสุทธัง นะมามิหัง

พระสัมพุทธเจ้าพระองค์ใด
ได้บรรลุพระญาณอันใหญ่
ด้วยพระอุตสาหะใหญ่
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสัมพุทธเจ้า
พระองค์นั้น ผู้มีพระมโนบริสุทธิ์
อันมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย
พากันบูชาแล้ว

อานิสงส์ อาจารย์กล่าวไว้ให้เสกดอกไม้ทัดหูของตน มีสง่าราศี สวัสดิมงคล เสน่ห์เลิศล้น แก่คนทั่วไป

พระคาถาที่ ๔๐ : สา

๔๐. สารัง เทติธะ สัตตานัง
สาเรติ อะมะตัง ปะทัง
สาระถี วิยะ สาเรติ
สาระธัมมัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
โปรดประทานธรรมอันเป็นแก่นสาร
แก่สัตว์ทั้งหลายในโลกนี้
ยังสัตว์ทั้งหลายให้แล่นไปสู่ทางอมตะ
ดังสารถียังม้าให้เล่นไปสู่ทางที่ประสงค์
ฉะนั้น
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้มีธรรมเป็นสาระ

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาให้มั่น กันฝังอาถรรพ์ เวทย์มนต์ทั้งหลาย อีกกันกระทำ มิให้ต้องกาย อีกอาวุธร้าย เมื่อเข้ารณรงค์

พระคาถาที่ ๔๑ : ระ

๔๑. รัมมะตาริยะสัทธัมเม
รัมมาเปติ สะสาวะกัง
รัมเม ฐาเน วะสาเปนตัง
ระณะหังตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงยินดีในอริยสัทธรรม
ทรงยังสาวกของพระองค์ให้ยินดีด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ยังสาวกให้ได้อยู่ในฐานะอันน่ายินดี
ผู้กำจัดข้าศึกคือกิเลส

<u>อานิสงส์</u> ใช้ภาวนา ป้องกันสัตว์ป่า เสือช้างกลางดง ทั้งควาย และวัวกระทิงตัวยง ไม่กล้าอาจอง ตรงเข้าราวี

พระคาถาที่ ๔๒ : ถิ

๔๒. ถิโต โย วะระนิพพาเน
ถิเร ฐาเน สะสาวะโก
ถิรัง ฐานัง ปะกาเสติ
ถิตัง ธัมเม นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
พร้อมทั้งสาวกของพระองค์
ทรงตั้งอยู่แล้วในฐานะอันมั่นคง
คือพระนิพพาน
และทรงประกาศฐานะอันมั่นคง
คือพระนิพพานนั้น
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ตั้งอยู่ในธรรม

อานิสงส์ บทนี้กล้าหาญ เสกข้าวรับประทาน คงกระพันชาตรี ศัตรูหมู่ร้าย ไม่กล้าราวี เป็นสง่าราศี ไม่มีศัตรู

พระคาถาที่ ๔๓ : สัต

๔๓. สัทธัมมัง เทสะยิตวานะ
สันตะนิพพานะปาปะกัง
สะสาวะกัง สะมาหิตัง
สันตะจิตตัง นะมามิหัง

ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
พร้อมทั้งสาวกของพระองค์
ผู้ทรงแสดงพระสัทธรรม
อันให้ถึงพระนิพพานอันรำงับแล้ว
เป็นผู้มีจิตตั้งมั่นสงบระงับ

อานิสงส์ เมื่อจะไสยา จงได้ภาวนา ตามคำคุณครู ป้องกันโจรร้าย ไม่มีศัตรู ที่จะมาขู่ ข่มเหงน้ำใจ

พระคาถาที่ ๔๔ : ถา

๔๔. ถานัง นิพพานะสังขาตัง
ถาเมนาธิคะโต มุนิ
ถาเน สัคคะสิเว สัตเต
ถาเปนตัง ตัง นะมามิหัง

พระมุนีเจ้าพระองค์ใด
ได้บรรลุฐานะกล่าวคือพระนิพพาน
ด้วยพระกำลังความเพียร
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระมุนีเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ยังสัตว์ให้ตั้งอยู่ในฐานะ
ทั้งที่เป็นสวรรค์และนิพพาน

อานิสงส์ ภาวนานึก เมื่อจะออกศึก สงครามใดๆ แคล้วคลาด ศัสตรา ไม่มาต้องได้ คุ้มครองกันภัย ได้ดีนักหนา

พระคาถาที่ ๔๕ : เท

๔๕. เทนโต โย สัคคะนิพพานัง
เทวะมะนุสสะปาณินัง
เทนตัง ธัมมะวะรัง ทานัง
เทวะเสฏฐัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ประทานสมบัติคือสวรรค์และนิพพาน
แก่หมู่สัตว์ทั้งเทวดาและมนุษย์
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้เป็นเทพใหญ่ประทานพระธรรมเป็นทาน

<u>อานิสงส์</u> บทนี้ก็เอก สำหรับใช้เสก ธูปเทียนบุปผา บูชาเทพเจ้า พุทธธรรมสังฆา จะมีสง่า ราศีผ่องใส

พระคาถาที่ ๔๖ : วะ

๔๖. วันตะราคัง วันตะโทสัง
วันตะโมหัง อะนาสะวัง
วันทิตัง เทวะพรัหเมหิ
วะรังพุทธัง นะมามิหัง

ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้คายราคะ คายโทสะ คายโมหะแล้ว
หาอาสวะมิได้
อันเทวดาและพรหมทั้งหลาย
กราบไหว้แล้ว

อานิสงส์ บทนี้ยิ่งดี ใช้เสกมาลี สิบเก้าคาบไซร้ เอามาทัดหู คนดูรักใคร่ บูชาพระไซร้ ย่อมเป็นมงคล

พระคาถาที่ ๔๗ : มะ

๔๗. มะหะตา วิริเยนาปิ
มะหันตัง ปาระมิง อะกา
มะนุสสะเทวะ พรัหเมหิ
มะหิตันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงสร้างพระบารมีอันใหญ่
ด้วยพระวิริยะอันใหญ่เหมือนกัน
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้อันมนุษย์เทวดาและพรหมทั้งหลาย
บูชาแล้ว

<u>อานิสงส์</u> เมื่อลงนาวา ขับขี่ช้างม้า ยาตราจรดล หรือขึ้นเรือนใหม่ อย่าได้ฉงน เสกสิบเก้าหน จะมีเดชา

พระคาถาที่ ๔๘ : นุส

๔๘. นุนะธัมมัง ปะกาเสนโต
นุทะนัตถายะ ปาปะกัง
นุนะ ทุกขาธิปันนานัง
นุทาปิตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงประกาศธรรมอันแน่แท้
เพื่อบรรเทาเสียซึ่งบาปของสัตว์ทั้งหลาย
ผู้จมทุกข์อยู่เต็มแปล้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้โปรดสัตว์ให้บรรเทาบาปของตนได้ด้วย

อานิสงส์ ภาวนาท่องบ่น ประเสริฐเลิศล้น อย่าได้กังขา ชนช้างก็ดี หรือขี่อาชา มีเดชแกล้วกล้า ไชยาสวัสดี

พระคาถาที่ ๔๙ : สา

๔๙. สาวะกานังนุสาเสติ
สาระธัมเม จะ ปาณินัง
สาระธัมมัง มะนุสสานัง
สาสิตันนัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงพร่ำสอนสารธรรม
แก่พระสาวกทั้งหลาย
และแก่สัตว์ทั่วไปด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงสอนธรรมอันเป็นสาระ
แก่มนุษย์ทั้งหลาย

<u>อานิสงส์</u> บทนี้ดีมาก เมื่อจะกินหมาก เสกสิบเจ็ดที ทั้งแป้งน้ำมัน จวงจันทร์มาลี ทัดกรรณก็ดี มีเสน่ห์ยิ่งยง

พระคาถาที่ ๕๐ : นัง

๕๐. นันทันโต วะระสัทธัมเม
นันทาเปติ มะหามะนิ
นันทะภูเตหิ เทเวหิ
นันทะนียัง นะมามิหัง

พระมหามุนีเจ้าพระองค์ใด
ทรงยินดีในพระสัทธรรม
ทรงยังสัตว์ทั้งหลายให้ยินดีด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อม
พระมหามุนีเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ที่เทวดาทั้งหลาย
ซึ่งเป็นจำพวกชอบหาที่เพลิดเพลินยินดี
พึงนิยมยินดีในพระองค์

อานิสงส์ บทนี้เลิศล้ำ เสกลูกประคำ สังวาลย์สรวมองค์ ตะกรุดพิสมร สิบเก้าคาบตรง มีเดชมั่นคง ราศีผ่องใส

พระคาถาที่ ๕๑ : พุท

๕๑. พุชฌิตาริยะสัจจานิ
พุชฌาเปติ สะเทวะกัง
พุทธะญาเณหิ สัมปันนัง
พุทธัง สัมมา นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด ตรัสรู้อริยสัจแล้ว
ยังมนุษย์กับทั้งเทวดาให้รู้ด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงถึงพร้อมด้วยพระพุทธญาณทั้งหลาย
ตรัสรู้โดยชอบแล้ว

อานิสงส์ ภาวนาบทนี้ เมื่อจะจรลี สู่บ้านเมืองไกล ป้องกันสรรพเหตุ ภัยเภทใดใด มีคุณยิ่งใหญ่ แก่ผู้ภาวนา

พระคาถาที่ ๕๒ : โธ

๕๒. โธวิตัพพัง มะหาวีโร
โธวันโต มะละมัตตะโน
โธวิโต ปาณินัง ปาปัง
โธตะเกละสัง นะมามิหัง

พระมหาวีระเจ้าพระองค์ใด
ทรงล้างมลทินที่พึงล้างของพระองค์
ทรงล้างความลามกของสัตว์ทั้งหลายด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อม
พระมหาวีระเจ้าพระองค์นั้น
ผู้มีเครื่องเศร้าหมองอันล้างแล้ว

อานิสงส์ บทนี้เป็นเอก สำหรับปลุกเสก เครื่องรางนานา ประสิทธิ์ทุกอย่าง อีกทั้งมนตรา จงเสกอย่าช้า เจ็ดทีบันดาล

พระคาถาที่ ๕๓ : ภะ

๕๓. ภะยะมาปันนะสัตตานัง
ภะยัง หาเปติ นายะโก
ภะเว สัพเพ อะติกกันโต
ภะคะวันตัง นะมามิหัง

พระผู้นำพระองค์ใด
ทรงยังความกลัวของสัตว์ทั้งหลาย
ผู้ต้องภัยให้หาย
ทรงก้าวล่วงเสียซึ่งภพทั้งปวง
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระผู้นำพระองค์นั้น
ผู้มีโชค

<u>อานิสงส์</u> บทนี้ดีล้นค่า ใช้เสกศัสตรา อาวุธคู่ตน นิราศผองภัย ไม่ต้องสกนธ์ เสกสิบเก้าหน ตนจะอาจหาญ

พระคาถาที่ ๕๔ : คะ

๕๔. คะหิโต เยนะ สัทธัมโม
คะตัญญาเณนะ ปาณินัง
คะหะณิยัง วะรัง ธัมมัง
คัณหาเปนตัง นะมามิหัง

พระสัทธรรมอันพระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ผู้มีพระญาณลุล่วงตรัสไว้แล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้ทรงยังสัตว์ทั้งหลาย
ให้รับเอาธรรมที่ควรรับเอาอย่างประเสริฐ

อานิสงส์ บทนี้ภาวนา เมื่อจะเข้าหา สมณาจารย์ ท่านมีเมตตา กรุณาสงสาร ล้วนมงคลกาล ประเสริฐเลิศล้น

พระคาถาที่ ๕๕ : วา

๕๕. วาปิตัง ปะวะรัง ธัมมัง
วานะโมกขายะ ภิกขุนัง
วาสิตัง ปะวะเร ธัมเม
วานะหันตัง นะมามิหัง

ข้า ฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้า
ผู้ทรงหว่านพระธรรมอันประเสริฐ
แก่ภิกษุทั้งหลาย
เพื่อให้พ้นจากวานะคือตัณหา
ผู้อบรมแล้วในธรรมอันประเสริฐ
ผู้กำจัดวานะคือตัณหา

<u>อานิสงส์</u> เข้าหาขุนนาง แม้ใจกระด้าง โอนอ่อนบัดดล จงภาวนา ท่านเมตตาตน กรุณาล้นพ้น อย่าแหนงแคลงใจ

พระคาถาที่ ๕๖ : ติ

๕๖. ติณโณ โย สัพพะปาเปหิ
ติณโณ สัคคา ปะติฏฐิโต
ติเร นิพพานะสังขาเต
ติกขะณาณัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
ทรงข้ามไปจากบาปทั้งปวง
ทรงข้ามจากสวรรค์
ประดิษฐานอยู่บนฝั่งพระนิพพานได้แล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระพุทธเจ้าพระองค์นั้น
ผู้มีพระญาณคมกล้า

<u>อานิสงส์</u> ภาวนาบทนี้ เหมือนดังมณี หาค่ามิได้ เจริญทุกวัน ป้องกันโรคภัย ทุกข์โศกกชัย สูญหายสิ้นเอย

ฉัปปัญญาสะ พุทธะคาถา
พุทธะคุณา สุคัมภิรา
เอเตสะมานุภาเวนะ
โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.

พระพุทธคุณคาถารวม ๕๖ บท
แสดงพระพุทธคุณลึกซึ้ง
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธคุณทั้งหลายนั้น
ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าฯ
ในกาลทั้งปวงเทอญ.

พระธรรมคุณ ๓๘ พระคาถา

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ

พระคาถาที่ ๑ : สะวาก

๑. สะวาคะตันตัง สิวัง รัมมัง
สะวานะยัง ธัมมะเทสิตัง
สะวาหุเนยยัง ปุญญักเขตตัง
สะวาสะภันตัง นะมามิหัง

พระนิพพานนั้นเป็นธรรมควรยินดี
อันพระพุทธเจ้าได้ทรงบรรลุถึงมาดีแล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
อันเป็นธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้
เพราะควรบูชาอย่างดี
เป็นบุญเขตอันประเสริฐแท้

พระคาถาที่ ๒ : ขา

๒. ขาทันโต โย สัพพะปาปัง
ขายิโต โย จะ มาธุโร
ขายันตัง ติวิธัง โลกัง
ขายิตันตัง นะมามิหัง

พระธรรมใดกัดกินและทำลายซึ่งบาปทั้งปวง
พระธรรมอันหวานชื่นใด
ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันครอบงำโลกทั้ง ๓
คือมนุษยโลก เทวโลก และพรหมโลกไว้อยู่

พระคาถาที่ ๓ : โต

๓. โตเสนโต สัพพะสัตตานัง
โตเสติ ธัมมะเทสะนัง
โตสะจิตตัง สะมิชฌันตัง
โตสิตันตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด ปลุกปลอบสรรพสัตว์
ให้ยินดีฟังพระธรรมเทศนา
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันยังสัตว์ผู้มีจิตยินดีในธรรมให้เจริญ
ยังสัตว์ให้แช่มชื่น

พระคาถาที่ ๔ : ภะ

๔. ภัคคะราโค ภัคคะโทโส
ภัคคะโมโห อะนุตตะโร
ภัคคะกิเลสะสัตตานัง
ภะคะวันตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
หักราคะ หักโทสะ หักโมหะ
หาธรรมอื่นยิ่งกว่ามิได้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นที่เคารพของสัตว์
ผู้มีกิเลศอันหักแล้ว

พระคาถาที่ ๕ : คะ

๕. คัจฉันโต รัมมะเก สิเว
คะมาปิโต สะเทวะเก
คัจฉันเต พรัหมะจะริเย
คัจฉันตันตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
ดำเนินไปในพระนิพพานอันน่ายินดี
ยังมนุษย์กับทั้งเทวดา
ผู้ประพฤติพรหมจรรย์
ให้ดำเนินไปถึงพระนิพพานนั้น
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันดำเนินไปอย่างนั้น

พระคาถาที่ ๖ : วะ

๖. วันตะราคัง วันตะโทสัง
วันตะโมหัง วันตะปาปะกัง
วันตัง พาละมิจฉาทินัง
วันตะคันถัง นะมามิหัง

ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
อันคายราคะ คายโทสะ คายโมหะ
คายบาป คายความโง่
คายโทษทั้งหลายมีความอยาก เป็นต้น
คายกิเลสเครื่องร้อยรัดใจ

พระคาถาที่ ๗ : ตา

๗. ตาเรสิ สัพพะสัตตานัง
ตาเรสิ โอริมังติรัง
ตาเรนตัง โอฆะสังสารัง
ตาเรนตันตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
ยังสรรพสัตว์ให้ข้ามสังสารสาคร
ให้ข้ามฝั่งในคือภพ
ไปสู่ฝั่งนอกคือพระนิพพาน
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
ผู้ช่วยให้สัตว์ข้ามพ้นโอฆสงสารได้

พระคาถาที่ ๘ : ธัม

๘. ธะระมาเนปิ สัมพุทเธ
ธัมมัง เทสัง นิรันตะรัง
ธะเรติ อะมะตัง ฐานัง
ธะเรนตันตัง นะมามิหัง

แต่ครั้งพระสัมพุทธเจ้า
ยังทรงพระชนม์อยู่นั้น
พระองค์ทรงแสดงพระธรรมใดไว้มิได้ขาด
พระธรรมใดทรงไว้ซึ่งฐานะอันเป็นอมตะ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นสภาพทรงอยู่

พระคาถาที่ ๙ : โม

๙. โมหัญเญ ทะมันโต สัตเต
โมหะชิเต อะการะยิ
โมหะชาเต ธัมมะจาริ
โมหะชิตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด ฝึกฝนสัตว์ทั้งหลายที่ลุ่มหลง
ทำให้เป็นผู้ชนะความหลงได้
ยังสัตว์ผู้เกิดมาด้วยความหลง
ให้ประพฤติธรรม
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันครอบงำความหลงได้

พระคาถาที่ ๑๐ : สัน

๑๐. สัพพะสัตตะตะโมนุโท
สัพพะโสกะวินาสะโก
สัพพะสัตตะหิตักกะโร
สัพพะสันตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
บรรเทาความมืดของสัตว์ทั้งปวง
ยังความโศกทั้งปวงให้เสื่อมหาย
ก่อประโยชน์เกื้อกูลแก่สรรพสัตว์
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นสภาพสงบเย็นด้วยประการทั้งปวง

พระคาถาที่ ๑๑ : ทิฏ

๑๑. ทิฏเฐ ธัมเม อะนุปปัตโต
ทิฏฐิกังขาทะโย ลุโต
ทิฏฐี ทะวาสัฏฐิ ฉินทันโต
ทิฏฐะธัมมัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
ผู้มีปัญญาบรรลุถึงได้โดยลำดับ
ในทิฏฐธรรมนี้
ตัดเสียซึ่งโทษทั้งหลาย มีความเห็นผิด
และความเคลือบแคลงสงสัยเป็นต้น
ตัดทิฏฐิ ๖๒ ได้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันพระพุทธเจ้าทรงเห็นแล้ว

พระคาถาที่ ๑๒ : ฐิ

๑๒. ฐิติสีละสะมาจาเร
ฐิติเตระสาธุตังคะเก
ฐิติธัมเม ปะติฏฐาติ
ฐิติปะทัง นะมามิหัง

พระอริยะย่อมตั้งอยู่ในฐิติธรรม
คือธรรมที่คงสภาพอยู่
คือในศีล และจรรยามารยาทที่ดี
อันเป็นฐิติในธุดงค์ ๑๓
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นเครื่องถึงฐิติ

พระคาถาที่ ๑๓ : โก

๑๓. โกกานัง ราคัง ปิเฬติ
โกโธปิ ปะฏิหัญญะติ
โกกานัง ปูชิโต โลเก
โกกานันตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด เบียดเบียนเสียซึ่งความรัก
ของคนทั้งหลายผู้ยึดถือ
แม้ความโกรธก็กำจัดเสียด้วย
เป็นสิ่งซึ่งคนที่ยังยึดถือก็บูชาอยู่ในโลกนี้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นที่สิ้นสุดแห่งความยึดถือ

พระคาถาที่ ๑๔ : อะ

๑๔. อัคโค เสฏโฐ วะระธัมโม
อัคคะปัญโญ ปะพุชฌะติ
อัคคัง ธัมมัง สุนิปุณัง
อัคคันตังวะ นะมามิหัง

พระธรรมเป็นของเลิศประเสริฐสุด
ผู้มีปัญญาเลิศ
ย่อมตรัสรู้ธรรมอันละเอียดเลิศได้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมอันเลิศนั้นแล

พระคาถาที่ ๑๕ : กา

๑๕. กาเรนโต โย สิวัง รัชชัง
กาเรติ ธัมมะจาริเย
กาตัพพะสุสิกขากาเม
กาเรนตันตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
เมื่อยังสัตว์ให้ทำราชัยคือพระนิพพาน
ย่อมยังสัตว์ผู้ประพฤติธรรมให้ทำ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันยังสัตว์ผู้ใคร่ในการศึกษาดีที่ตนพึงทำ
ให้ทำสิวราชัยนั้น

พระคาถาที่ ๑๖ : ลิ

๑๖. ลิโต โย สัพพะทุกขานิ
ลิขิโต ปิฎะกัตตะเย
ลิมปิเตปิ สุวัณเณนะ
ลิตันตังปิ นะมามิหัง

พระธรรมใด
บำบัดเสียซึ่งทุกข์ทั้งปวง
ท่านลิขิตไว้ในคัมภีร์พระไตรปิฎก
ซึ่งปิดทองไว้สวยงามก็มี
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันบำบัดทุกข์ได้จริง

พระคาถาที่ ๑๗ : โก

๑๗. โก สะทิโสวะ ธัมเมนะ
โก ธัมมัง อะภิปูชะยิ
โก วินทะติ ธัมมะระสัง
โกสะสันตัง นะมามิหัง

สภาพอะไรที่เสมอด้วยพระธรรมไม่มี
ใครบูชาพระธรรมอย่างยิ่ง
ใครได้ประสบธรรมรส
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันทำบุคคลให้เป็นผู้ฉลาด

พระคาถาที่ ๑๘ : เอ

๑๘. เอสะติ พุทธะวะจะนัง
เอสะติ ธัมมะมุตตะมัง
เอสะติ สัคคะโมกขัญจะ
เอสะนันตัง นะมามิหัง

บัณฑิตย่อมแสวงหาพระพุทธวจนะ
ย่อมแสวงหาธรรมอย่างสูง
และย่อมแสวงหาสวรรค์และนิพพาน
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นที่แสวงหาแห่งบัณฑิต

พระคาถาที่ ๑๙ : หิ

๑๙. หิเน ฐาเน นะ ชายันเต
หิเน โถเมติ สุคคะติง
หิเน โมหะสะมัง ชาลัง
หินันตังปิ นะมามิหัง

พระธรรมใด
ไม่ยังสัตว์ให้เกิดในฐานะที่ต่ำทราม
ยังคนชั้นต่ำที่ทำดี ให้ได้สู่สุคติ ได้ละกิเลส
ดุจข่ายที่เหนียวแน่นเสมอโมหะก็ได้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นที่สิ้นสุดความเลวทราม

พระคาถาที่ ๒๐ : ปัส

๒๐. ปะกะโต โพธิสัมภาเร
ปะสัฏโฐ โย สะเทวะเก
ปัญญายะ นะ สะโม โหติ
ปะสันโน ตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
ก่อสร้างโพธิสมภาร
อันเทวดาและมนุษย์ยกย่องแล้ว
ในโลกนี้กับทั้งเทวโลก
สิ่งที่ผ่องใสเสมอด้วยปัญญาหามีไม่
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น

พระคาถาที่ ๒๑ : สิ

๒๑. สีเลนะ สุคะติง ยันติ
สีเลนะ โภคะสัมปะทา
สีเลนะ นิพพุติง ยันติ
สีละธัมมัง นะมามิหัง

คนทั้งหลาย
ไปสุคติด้วยศีล
ความถึงพร้อมแห่งโภคทรัพย์
ย่อมมีด้วยศีล
ถึงความดับทุกได้ก็ด้วยศีล
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมคือศีล

พระคาถาที่ ๒๒ : โก

๒๒. โก โส อัคคะปุญโญ พุทโธ
โกธะชะหัง อะธิคัจฉะติ
โก ธัมมัญจะ วิชานาติ
โกธะวันตัง นะมามิหัง

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด
เป็นผู้มีบุญเลิศ
ทรงบรรลุถึงธรรมที่ละความโกรธได้
พระพุทธเจ้าใดเล่า
ทรงรู้แจ้งพระธรรม
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันคายความโกรธได้

พระคาถาที่ ๒๓ : โอ

๒๓. โอภะโต สัพพะกิเลสัง
โอภัญชิโต สัพพาสะวัง
โอภะโต ทิฏฐิชาลัญจะ
โอภะตัง ตัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
ทำลายกิเลสทั้งปวงได้
หักอาสวะทั้งปวงเสีย
และรื้อข่ายคือทิฏฐิเสียด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นสภาพรื้อกิเลส

พระคาถาที่ ๒๔ : ปะ

๒๔. ปัญญา ปะสัฏฐา โลกัสมิง
ปัญญา นิพเพธะคามินี
ปัญญายะ นะ สะโม โหติ
ปะสันโน ตัง นะมามิหัง

ปัญญา
เป็นสิ่งที่คนฉลาดสรรเสริญในโลก
ปัญญาทำให้ถึงความรู้แจ้งแทงตลอด
สิ่งที่ผ่องใสเสมอด้วยปัญญาย่อมไม่มี
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
คือปัญญานั้น

พระคาถาที่ ๒๕ : นะ

๒๕. นะรานะระหิตัง ธัมมัง
นะระเทเวหิ ปูชิตัง
นะรานัง กามะปังเกหิ
นะมิตันตัง นะมามิหัง

ข้า ฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
อันเป็นประโยชน์เกื้อกูล
แก่มนุษย์และอมนุษย์
อันมนุษย์และเทวดาทั้งหลายบูชา
เหนี่ยวรั้งคนทั้งหลาย
ให้พ้นจากหล่มคือกามนั้น

พระคาถาที่ ๒๖ : ยิ

๒๖. ยิชชะเต สัพพะสัตตานัง
ยิชชะเต เทวะพรัหมุนิ
ยิชชิสสะเต จะ ปาณีหิ
ยิฏฐันตัมปิ นะมามิหัง

พระธรรมใด
อันสัตว์ทั้งปวงบูชา
เทวดาและพรหมก็บูชา
และสัตว์ทั้งหลายจักบูชาต่อไป
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันสัตว์ทั้งหลายบูชาทั่วกัน

พระคาถาที่ ๒๗ : โก

๒๗. โกปัง ชะหะติ ปาปะกัง
โกธะโกธัญจะ นาสะติ
โกธัง ชะเหติ ธัมเมนะ
โกธะนุทัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
ละความโกรธอันเป็นความชั่วเสียได้
และทำความโกรธของคนโกรธให้หาย
บุคคลย่อมละความโกรธได้ด้วยธรรม
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
อันบรรเทาความโกรธได้นั้น

พระคาถาที่ ๒๘ : ปัจ

๒๘. ปะปัญจาภิระตา ปะชา
ปะชะหิตา ปาปะกา จะ โย
ปัปโปติ โสติวิปุโล
ปัชโชตันตัง นะมามิหัง

หมู่สัตว์ยินดียิ่งนักในปปัญจธรรม
คือตัณหา มานะ ทิฏฐิ
ที่ถ่วงสัตว์ให้ชักช้าอยู่ในสังสารวัฏ
บาปกรรมเครื่องถ่วงสัตว์ทั้งหลายนั้น
อันพระธรรมใดละได้แล้วแท้
ผู้ใดถึงพระธรรมนั้น
ผู้นั้นย่อมเป็นผู้ไพบูลย์ยิ่งใหญ่
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นสภาพสว่างไสว

พระคาถาที่ ๒๙ : จัต

๒๙. จะริตวา พรัหมะจะริยัง
จัตตาสะโว วิสุชฌะติ
จะชาเปนตังวะ ทาเนนะ
จะชันตันตัง นะมามิหัง

บุคคลผู้สละอาสวะได้
เพราะประพฤติพรหมจรรย์
ย่อมหมดจด
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นสภาพสละ
ยังสัตว์ให้สละด้วยการให้ทาน

พระคาถาที่ ๓๐ : ตัง

๓๐. ตะโนติ กุสะลัง กัมมัง
ตะโนติ สัพพะวิริยัง
ตะโนติ สีละสะมาธิง
ตะนันตังวะ นะมามิหัง

พระธรรมใด
แผ่การกระทำที่เป็นกุศลออกไป
ขยายความเพียรละบาป
บำเพ็ญบุญทุกอย่างออกไป
เผยศีลสมาธิปัญญาให้ปรากฏออกไป
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นสภาพแผ่ขยายไม่ปกปิด

พระคาถาที่ ๓๑ : เว

๓๑. เวรานิปิ นะ พันธันติ
เวรัง เตสูปะสัมมะติ
เวรัง เวเรนะ เวรานิ
เวระสันตัง นะมามิหัง

แม้ชนเหล่าใดไม่ผูกเวรไว้
เวรของชนเหล่านั้นย่อมระงับไป
เวรทั้งหลายเป็นไปก็เพราะจองเวรกัน
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
อันเป็นสภาพสงบเวร

พระคาถาที่ ๓๒ : ทิ

๓๒. ทิฆายุโก พะหุปุญโญ
ทิฆะรัตตัง มะหัพพะโล
ทิฆะสุเขนะ ปุญเญนะ
ทิฆะรัตตัง นะมามิหัง

พระธรรม
เป็นสภาพมีอายุยืนมีบุญมาก
มีกำลังใหญ่อยู่ตลอดกาลนาน
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันยืนนานอยู่ด้วยบุญที่ให้เกิดสุขยั่งยืน

พระคาถาที่ ๓๓ : ตัพ

๓๓. ตะโต ทุกขา ปะมุญจันโต
ตะโต โมเจติ ปาณิโน
ตะโต ราคาทิเกละเสหิ
ตะโตโมกขัง นะมามิหัง

พระธรรมใด เป็นสภาพหลุดพ้นจากทุกข์
แต่ยังสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นจากทุกข์นั้น
จากกิเลสทั้งหลายมีราคะเป็นต้นด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
คือความหลุดพ้นจากกิเลสและทุกข์นั้น

พระคาถาที่ ๓๔ : โพ

๓๔. โพธิ วิชชา อุปาคะมิ
โพเธติ มัคคะผะลานิ จะ
โพธิยา สัพพะธัมมานัง
โพธิยันตัง นะมามิหัง

วิชชาเข้าถึงความตรัสรู้
ยังสัตว์ให้ตรัสรู้มรรคผลด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
คือวิชชานั้น
อันเป็นเครื่องตรัสรู้ให้รู้ธรรมทั้งมวล

พระคาถาที่ ๓๕ : วิญ

๓๕. วิระติ สัพพะทุกขัสมา
วิริเยเนวะ ทุลละภา
วิริยาตาปะสัมปันนา
วิระตันตัง นะมามิหัง

ความเว้นจากทุกข์ทั้งปวง
จะมีได้ก็ด้วยความเพียรเท่านั้น
บุคคลที่ถึงพร้อมด้วยความเพียรเผากิเลส
หาได้ยาก
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นสภาพพ้นทุกข์

พระคาถาที่ ๓๖ : ญู

๓๖. ญูตัญญาเณหิ สัมปันนัง
ญูตะโยคะสะมัปปิตัง
ญูตัญญาณะทัสสะนัญจะ
ญูตะโยนัง นะมามิหัง

ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
อันเป็นสภาพถึงพร้อม
ด้วยพระสัพพัญญุตญาณ
เพียบพร้อมด้วยโยคะ
คือความเพียรประกอบเพื่อญาณนั้น
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรม
คือตัวความรู้เห็นและความเพียรนั้น

พระคาถาที่ ๓๗ : หิ

๓๗. หิสันติ สัพพะโทสานิ
หิสันติ สัพพะภะยานิ จะ
หิสะโมหา ปะฏิสสะตา
หิสันตันตัง นะมามิหัง

ผู้มีสติเบียนโมหะเสียได้
ย่อมเบียนโทษทั้งปวง
และเบียนภัยทั้งปวงได้
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันเป็นสภาพเบียนโทษและภัย

พระคาถาที่ ๓๘ : ติ

๓๘. ติณโณ โย วัฏฏะทุกขัมหา
ติณณัง โลกานะมุตตะโม
ติสโส ภูมี อะติกกันโต
ติณณะโอฆัง นะมามิหัง

พระธรรมใด
ข้ามจากวัฏฏทุกข์ได้
เป็นสภาพสูงสุดแห่งไตรโลก
ล่วงเสียซึ่งไตรภูมิ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระธรรมนั้น
อันข้ามโอฆะได้

อัฏฐัตติงสะ ธัมมะคาถา
ธัมมะคุณา สุคัมภิรา
เอเตสะมานุภาเวนะ
โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.

พระธรรมคาถารวม ๓๘ บท
แสดงพระธรรมคุณลึกซึ้ง
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมคุณทั้งหลายนั้น
ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าฯ
ในกาลทั้งปวง เทอญ.

พระสังฆคุณ ๑๔ พระคาถา

สุปะฏิปันโน

ภะคะวะโต

สาวะกะสังโฆ

พระคาถาที่ ๑ : สุ

๑. สุทธะสีเลนะ สัมปันโน
สุฏฐะ โย ปะฏิปันนะโก
สุนทะโร สาสะนะกะโร
สุนทะรันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ใด
ถึงพร้อมด้วยศีลอันหมดจด
เป็นผู้ปฏิบัติดี
เป็นผู้ทำตามคำสอนดี
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น ซึ่งเป็นผู้ดี

พระคาถาที่ ๒ : ปะ

๒. ปะฏิสัมภิทัปปัตโต โย
ปะสัฏโฐ วะ อะนุตตะโร
ปัญญายะ อุตตะโร โลเก
ปะสัฏฐันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ใดเป็นผู้ถึงปฏิสัมภิทา
อันบัณฑิตสรรเสริญเป็นเยี่ยมแท้
ท่านเป็นผู้ยิ่งด้วยปัญญา
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้น่าสรรเสริญในโลก

พระคาถาที่ ๓ : ฏ

๓. ติตถะกะระชิโต สังโฆ
ติตโถ ธีโรวะ สาสะเน
ติตถิโย พุทธะวะจะเน
ติตถันตังปิ นะมามิหัง

พระสงฆ์ชนะเจ้าลัทธิต่างๆ
เป็นครูผู้มีปัญญาในพระศาสนาแท้
เป็นเจ้าท่าในพระพุทธวจนะ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
แม้ผู้เป็นดุจท่า

พระคาถาที่ ๔ : ปีน

๔. ปะสัฏโฐ ธัมมะคัมภีโร
ปัญญะวา จะ อะวังกะโค
ปัสสันโต อัตถะธัมมัญจะ
ปะสัฏฐังปิ นะมามิหัง

พระสงฆ์ใด
ทรงธรรมอันลึกน่าสรรเสริญ
ฉลาดและซื่อตรงเห็นอรรถเห็นธรรม
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้น่าสรรเสริญแท้

พระคาถาที่ ๕ : โน

๕. โน เจติ กุสะลัง กัมมัง
โน จะ ปาปัง อะการะยิ
โนนะตัง พุชฌะติ ธัมมัง
โนทิสันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ใดไม่สร้างกุศลกรรม
ทั้งไม่ทำบาปด้วย
คือละทั้งบุญทั้งบาป
รู้ธรรมอันไม่ทราม
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้ไม่เป็นศัตรูกับใคร

พระคาถาที่ ๖ : ภะ

๖. ภัคคะราโค ภัคคะโทโส
ภัคคะโมโห จะ ปาณินัง
ภัญชะโก สัพพะเกสะลานัง
ภะคะวันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ใด
เป็นผู้หักราคะ หักโทสะ หักโมหะแล้ว
และช่วยหักกิเลสทั้งปวง
ของสัตว์ทั้งหลายด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ซึ่งเป็นผู้มีโชค

พระคาถาที่ ๗ : คะ

๗. คัจฉันโต โลกิยัง ธัมมัง
คัจฉันโต โลกุตตะรัมปิจะ
คะโตเยวะ กิเลเสหิ
คะมิตันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ใด
ได้บรรลุทั้งโลกิยธรรม ทั้งโลกุตตรธรรม
เป็นผู้ไปเสียจากเครื่องเศร้าหมองทั้งหลาย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้ไปเสียจากเครื่องเคร้าหมองแล้ว

พระคาถาที่ ๘ : วะ

๘. วัณเณติ กุสะลัง ธัมมัง
วัณเณติ สีละสัมปะทัง
วัณเณติ สีละรักขิตัง
วัณณิตันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ใดสรรเสริญกุศลธรรม
สรรเสริญความถึงพร้อมแห่งศีล
สรรเสริญผู้รักษาศีล
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้สรรเสริญธรรมอันควรสรรเสริญ

พระคาถาที่ ๙ : โต

๙. โตเสนโต เทวะมานุสเส
โตเสนโต ธัมมะมะเทสะยิ
โตเสติ ทุฏฐะจิตเตปิ
โตเสนตันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ใด
ยังเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายให้ยินดีในธรรม
แสดงธรรมให้คนฟังพอใจ
ยังคนที่แม้เป็นผู้คิดร้าย
ให้กลายกลับเป็นยินดีพอใจ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้ปลุกปลอบใจคน

พระคาถาที่ ๑๐ : สา

๑๐. สาสะนัง สัมปะฏิจฉันโน
สาสันโต สิวะคามินัง
สาสะนะมะนุสาสันโต
สาสันตันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ได้รับเอาพระศาสนาไว้
แนะนำทางไปพระนิพพาน
พร่ำสอนพระศาสนาอยู่เสมอ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้แนะนำสั่งสอน

พระคาถาที่ ๑๑ : วะ

๑๑. วันตะราคัง วันตะโทสัง
วันตะโมหัง สุทิฏฐิกัง
วันตัญจะ สัพพะปาปานิ
วันตะเกละสัง นะมามิหัง

ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์
ผู้มีความเห็นชอบ
คายราคะ คายโทษะ คายโมหะ
คายกิเลสบาปธรรมทั้งปวง

พระคาถาที่ ๑๒ : กะ

๑๒. กะโรนโต สีละสะมาธิง
กะโรนโต สาระมัตตะโน
กะโรนโต กัมมะฐานานิ
กะโรนตันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ใด
บำเพ็ญศีลสมาธิปัญญา
สร้างสาระของตนขึ้น
ทำพระกรรมฐานต่างๆ
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้เป็นนักปฏิบัติ

พระคาถาที่ ๑๓ : สัง

๑๓. สังสาเร สังสะรันตานัง
สังสาระโต วิมุจจิ โส
สังสาระทุกขา โมเจสิ
สังสุทธันตัง นะมามิหัง

เมื่อสัตว์ทั้งหลายมัวท่องอยู่ในสงสาร
พระสงฆ์ท่านหลุดพ้นจากสงสารไปแล้ว
ยังช่วยสัตว์ทั้งหลาย
ให้พ้นจากทุกข์ในสงสารด้วย
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้บริสุทธิ์พร้อม

พระคาถาที่ ๑๔ : โฆ

๑๔. โฆระทุกขักขะยัง กัตวา
โฆสาเปติ สุรัง นะรัง
โฆสะยิ ปิฏะกัตตะยัง
โฆสะกันตัง นะมามิหัง

พระสงฆ์ใด
ทำความสิ้นทุกข์อันเป็นสิ่งพึงกลัว
แก่เทวดาและมนุษย์
แล้วยังเทวดาและมนุษย์
ให้ช่วยกันโฆษณาประกาศพระไตรปิฎก
ข้าฯ ขอนอบน้อมพระสงฆ์นั้น
ผู้เป็นนักโฆษณา

จะตุททะสะ สังฆะคาถา
สังฆะคุณา สุคัมภิรา
เอเตสะมานุภาเวนะ
โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.

พระสังฆคาถา ๑๔ บท
แสดงพระสังฆคุณลึกซึ้ง
ด้วยอานุภาพแห่งพระสังฆคุณเหล่านั้น
ขอความสวัสดีจงมีแก่ข้าฯ ในกาลทั้งปวง

ฉัปปัญญาสะ พุทธะคุณา
ธัมมะคุณา อัฏฐะติงคะสิ
สังฆะคุณา จะ จุททะสะ
อัฏฐุตตะระสะเต อิเม
ทิเน ทิเน สะระเตปิ
โสตถี โหนติ นิรันตะรันติ.

พระพุทธคุณ ๕๖ บท
พระธรรมคุณ ๓๘ บท
พระสังฆคุณ ๑๔ บท
รวมเป็นพระคุณ ๑๐๘ บท นี้
แม้ผู้ใดสวดได้ทุกๆวัน
ความสวัสดีย่อมมีแก่ผู้นั้นเป็นนิรันดรแล.

พระคาถาชินบัญชร

ฉบับที่สวดกันในเมืองไทย

ปรับปรุงใหม่เฉพาะบางแห่งตามฉบับลังกา

วิธีสวดพระคาถา

การเริ่มต้นสวดภาวนาคาถานี้

ควรเริ่มในวันครู (พฤหัสบดี)

โดยนำดอกไม้ธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย

และระลึกถึงสมเด็จฯ

ขอสมเด็จฯ ได้โปรดประสิทธิ์ประสาทคาถานี้

เพื่อเป็นสิริมงคลด้วยเทอญ

พระคาถาชินบัญชร

๑. ชะยาสะนะคะตา พุทธา
เชตะวา มารัง สะวาหินิง
จะตุสัจจามะตะระสัง
เย ปิวิงสุ นะราสะภา

๒. ตัณหังกะราทะโย พุทธา
อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง
มัตถะเก เต มุนิสสะรา

๓. สิเร ปะติฏฐิโต พุทโธ
ธัมโม จะ มะมะ โลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง
อุเร สัพพะคุณากะโร

๔. หะทะเย เม อะนุรุทโธ
สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐะฐิภาคัสมิง
โมคคัลลาโนสิ วามะเก

๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง
อาสุง อานันทะราหุลา
กัสสะโป จะ มะหานาโม
อุโภสุง วามะโสตะเก

๖. เกสันเต ปิฏฐิภาคัสมิง
สุริโยวะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน
โสภิโต มุนิปุงคะโว

๗. กุมาระกัสสะโป เถโร
มเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง
ปะติฏฐาติ คุณากะโร

๘. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ
อุปาลี นันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา
นะลาเฏ ติละกา มะมะ

๙. เสสาสีติ มะหาเถรา
วิชิตา ชินสาวะกา[๑]
ชะลันตา สีละเตเชนะ
อังคะมังเคสุ สัณฐิตา

๑ ฉบับภาษาไทย มีต่อ *เอเตสีติ มหาเถรา ชิตวันโต ชิโนระสา*

๑๐. ระตะนัง ปุรโต อาสิ
ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคังปัจฉะโต อาสิ
วาเม อังคุลิมาละกัง

๑๑. ขันธะโมระปริตะตัญจะ
อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาสัจฉะทะนัง อาสิ
เสสา ปาการะสัญญิตา

๑๒. ชินาณาขะละสังยุตเต
ธัมมะปาการะลังกะเต
วะสะโต เม จะตุกิจเจนะ
สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

๑๓. วาตะปิตตาทิสัญชาตา
พาหิรัชฌัตตุปัททะวา
อะเสสา วินยัง ยันตุ
อนันตะชินะเตชะสา

๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌะฏฐัง
วิหะรันตัง มหิตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ
เต มะหาปุริสาสะภา
อิจเจวะมัจจันตะกะโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโค
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต
จะรามิ ชินะปัญชะเร.

คำแปล
พระคาถาชินบัญชร

๑. พุทธะทั้งหลาย
ทรงชนะมารพร้อมทั้งเสนา พาหนะ
เสด็จสู่พระที่นั่งแห่งชัยชนะแล้ว
พระพุทธะเหล่าใดเล่า
ทรงเป็นผู้ประเสริฐแห่งนรชน
ทรงดื่มอมตรสแห่งสัจจะทั้งสี่แล้ว

๒. พระพุทธะทั้งหลาย ๒๘ พระองค์
มีพระตัณหังกรเป็นต้น
ทรงเป็นพระนายกผู้นำโลก
พระมุเนศวรจอมมุนี ทุกพระองค์นั้น
ทรงสถิตประทับบนกระหม่อมแห่งข้าพระเจ้า

๓. พระพุทธะทั้งหลาย
ทรงสถิตประทับบนศีรษะ
พระธรรม
สถิตประทับที่ดวงตาของข้าพระเจ้า
พระสงฆ์ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งคุณทั้งปวง
สถิตประทับที่อุระของข้าพระเจ้า

๔. พระอนุรุทธประทับที่หทัย
พระสารีบุตรประทับที่เบื้องขวา
พระโกณฑัญญะประทับที่เบื้องหลัง
พระโมคคัลลานะประทับที่เบื้องซ้าย

๕. พระอานนท์และพระราหุล
ประทับที่หูเบื้องขวาของข้าพระเจ้า
พระกัสสปะและพระมหานามะ
ทั้งสองประทับที่หูเบื้องซ้าย

๖. พระโสภิตผู้เป็นมุนีที่แกล้วกล้า
ถึงพร้อมด้วยสิริ
เหมือนอย่างดวงอาทิตย์ส่องแสงสว่าง
ประทับที่สุดผมส่วนเบื้องหลัง

๗. พระเถระผู้แสวงหาคุณอันใหญ่
ผู้มีวาทะอันวิจิตร ชื่อพระกุมารกัสสป
ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งคุณนั้น
ประทับที่ปากของข้าพระเจ้าเป็นนิตย์

๘. พระเถระห้าพระองค์เหล่านี้
คือ พระปุณณะ พระอังคุลิมาล
พระอุบาลี พระนันทะ พระสีวลี
เกิดเหมือนอย่างดิลก (รอยเจิม)
ที่หน้าผากของข้าพระเจ้า

๙. พระมหาเถระทั้งหลาย ๘๐ ที่เหลือจากนี้
ผู้ชนะ ผู้เป็นสาวกของพระพุทธะผู้ทรงชนะ[๑]
รุ่งเรืองอยู่ด้วยเดชแห่งศีล
สถิตอยู่ที่องคาพยพทั้งหลาย

๑๐. พระรตนสูตรประจุอยู่เบื้องหน้า
พระเมตตสูตรประจุอยู่เบื้องขวา
พระธชัคคสูตรประจุอยู่เบื้องหลัง
พระอังคุลิมาลสูตรประจุอยู่เบื้องซ้าย

๑๑. พระขันธปริตร พระโมรปริตร
และพระอาฏานาฏิยสูตร
เป็นเหมือนอย่างฟ้าครอบ
พระสูตรปริตรทั้งหลายที่เหลือ
กำหนดหมายเป็นปราการ

๑ ฉบับภาษาไทยที่เพิ่ม แปลว่า *พระมหาเถระทั้ง ๘๐ เหล่านี้ ผู้มีความชนะ เป็นโอรสของพระพุทธชินะ*

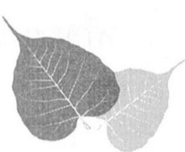
๑๒. เมื่อข้าพระเจ้าอาศัยอยู่ด้วยกิจทั้ง ๔ อย่าง
ในบัญชรแห่งพระสัมพุทธะ
ประกอบด้วยลานเขต
แห่งอาณาอำนาจ
แห่งพระพุทธะผู้ทรงชนะ
ประดับด้วยปราการคือพระธรรมทุกเมื่อ

๑๓. ขออุปัทวะ (เครื่องขัดข้อง)
ทั้งภายนอก ทั้งภายใน ทั้งหลาย
ที่เกิดจากลมและน้ำดีเป็นต้น
จงถึงความสิ้นไป ไม่มีเหลือ
ด้วยเดชแห่งพระชินะผู้ไม่มีที่สุด

๑๔. ขอพระมหาบุรุษ ผู้เลิศกล้าทั้งหลายทั้งปวงนั้น
โปรดอภิบาลข้าพระเจ้า
ผู้สถิตในท่ามกลางแห่งพระชินบัญชร
อยู่บนพื้นแผ่นดิน
ข้าพระเจ้ามีความรักษาดี

โดยทำให้ครบถ้วนทุกทางอย่างนี้
ด้วยประการฉะนี้
ขอจงชนะอุปัทวะ
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธะผู้ทรงชนะ
ชนะข้าศึกขัดข้อง
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม
ชนะอันตรายด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์
อันอานุภาพแห่งพระสัทธรรมอภิบาล
ประพฤติอยู่ในชินปัญชรเทอญ

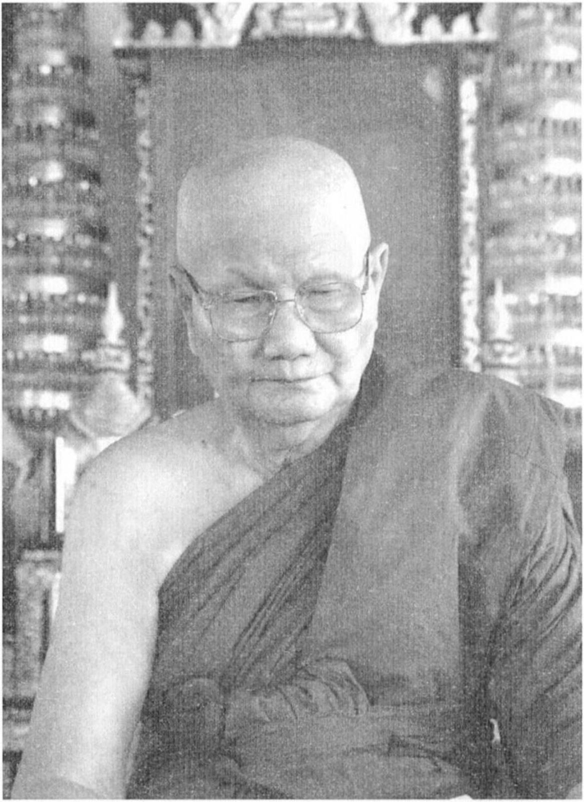
(จบพระคาถาชินบัญชร)

อานิสงส์แห่งพระคาถา

ชินบัญชรคาถาของสมเด็จฯ นี้
มีอานุภาพมากมาย
ผู้ใดได้จำเริญภาวนาทุกค่ำเช้า
หรือทุกวันเป็นประจำ
จะเจริญด้วยลาภ ยศ สรรเสริญ
ปราศจากภัยอันตรายทั้งปวง
กล่าวกันว่า
ผู้ใดเจริญภาวนาคาถานี้เป็นประจำ
ก็เหมือนมีพระสมเด็จฯ ติดตัวอยู่ตลอดเวลา
หรือจะบูชาคาถานี้ไว้ประจำบ้านเรือน
ก็จะเกิดสิริมงคล

บทสวดพระพุทธคุณ
พาหุง - มหาการุณิโก

พระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่อจรัญ ฐิตธัมโม)
วัดอัมพวัน อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

อานิสงส์ของการสวดพระพุทธคุณ
พาหุง - มหาการุณิโก

พระพุทธคุณ อาตมาสังเกตมาว่าบางคน เขาไปหาหมอดู เคราะห์ร้ายก็ต้องสะเดาะห์เคราะห์ อาตมาก็ดูเหตุการณ์โชคลางไม่ดีก็เป็นความจริงของหมอดู อาตมาก็ตั้งตำราขึ้นมาด้วยสติ บอกว่าโยมไปสวดพุทธคุณเท่าอายุให้เกินกว่า ๑ ให้ได้ เพื่อให้สติดี

เท่าที่ใช้ได้ผล สวดตั้งแต่ นะโม พุทธัง ธัมมัง สังฆัง พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุง มหากา จบแล้วย้อนกลับมาข้างต้น เอาพุทธคุณห้องเดียว ห้องละ ๑ จบ ต่อ ๑ อายุ อายุ ๔๐ สวด ๔๑ อายุ ๓๕ สวด ๓๖ ก็ได้ผล

พระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่อจรัญ ฐิตธัมโม)

วิธีสวดพระพุทธคุณ

พาหุง - มหาการุณิโก

ให้เริ่มสวดตั้งแต่ นะโม...เรื่อยไป

จนจบที่...ภะวันตุ เต ฯ เพียง ๑ จบ เท่านั้น

จากนั้น

ให้เปิดไปสวดบทพระพุทธคุณ

ให้ได้เท่าอายุ บวกด้วย ๑

เช่น อายุ ๓๒ ปี ให้สวด ๓๓ จบ

เสร็จแล้วให้แผ่เมตตาตามบทแผ่เมตตา

จบแล้วให้แผ่ส่วนกุศลตามบทแผ่ส่วนกุศล

๓๓ จบ

แล้วจึงอธิษฐานตามสิ่งที่ท่านปรารถนา

บทสวดพระพุทธคุณ
พาหุง - มหาการุณิโก

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(กล่าว ๓ ครั้ง)

	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	พุทธัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	ธัมมัง	สะระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	สังฆัง	สะระณัง	คัจฉามิ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

๑. พาหุงสะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคลานิ

๒. มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคลานิ

๓. นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

๔. อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคลานิ

๕. กัตตวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะ มัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

๖. สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ

๗. นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคลานิ

๘. ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคลานิ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะลาอัฏฐะคาถาโย
วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะ ปาณินัง ปูเรตวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะ พุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธิเต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัตวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

เริ่มสวดเท่าอายุบวกด้วย ๑

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชา จะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

บทแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นเพื่อนทุกข์
เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัพพะยาปัชฌา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆาโหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด
อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขีอัตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกายสุขใจ
รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

บทแผ่ส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า

ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ญาตะกานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะกา

ขอส่วนบุญนี้

จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า

ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ครูปัชฌายาจริยานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ครูปัชฌายาจริยา

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เทวา

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง

ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง

ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง

ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

จบบทสวดพระพุทธคุณ

คาถาพาหุงมหาการุณิโก และบทแผ่เมตตา

บทกรวดน้ำ

อิทัง เม ญาตินัง โหนตุ

สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

ขอส่วนบุญนี้

จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า

ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า

จงมีความสุขกายสุขใจ เถิด

อานุภาพแห่งมนต์

พระอิติปิโสรัตนมาลา ๑๐๘ เล่มนี้ ได้นำบทสวดบูชาและสรรเสริญคุณพระรัตนตรัยมาเป็นบทเริ่มต้น ต่อด้วย **พระอิติปิโสรัตนมาลา ๑๐๘** ซึ่งพระโบราณาจารย์แต่งขึ้นไว้ในสมัยกรุงศรีอยุธยา และพระคาถาชินบัญชร พร้อมด้วยคาถาพาหุง - มหาการุณิโก ซึ่งนับถือกันว่าเป็นยอดของมนต์ศักดิ์สิทธิ์และมีอานุภาพอย่างยิ่ง ว่าผู้สาธยายมนต์เหล่านี้เป็นประจำ จะเจริญด้วยลาภ ยศ สุข สรรเสริญ อันจะทำให้ชีวิตได้พบกับความเจริญก้าวหน้าและเป็นสิริมงคลต่อผู้สาธยายมนต์นี้

พระอิติปิโสรัตนมาลา ๑๐๘

ธรรมสภา
www.thammasapa.com mobile : 091-883-7117
ISBN : 978-974-45-3943-4
9 789744 539434

ขอกราบขอบพระคุณแด่ทุกท่านที่สนับสนุนและสมทบการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้
โปรดช่วยอุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ พระอิติปิโสรัตนมาลา ๑๐๘ ราคา ๔๐ บาท